

ΚΟΥΙΝΆΚΙ

κουινάκι κ. **κοϊνάκι, το**, ουσ. [ίσως από το κονίαμα και οπωσδήποτε όχι από το αγγλ. queen + κατάλ. -άκι], μικρός πήλινος βώλος σε διάφορα χρώματα που έπαιζαν τα παιδιά, κάτι αντίστοιχο με την γκαζιά, με τη διαφορά που η γκαζιά ήταν γυάλινη.

- *έχει κουινάκια στο μυαλό του*, είναι ηλίθιος, κουτός, βλάκας: «μην παίρνεις στα σοβαρά αυτά που σου λέει, γιατί έχει κουινάκια στο μυαλό του».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας